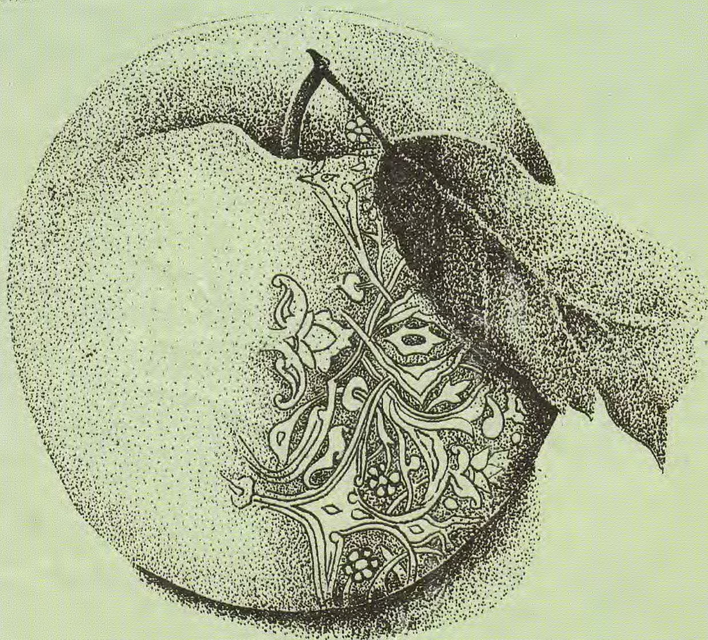
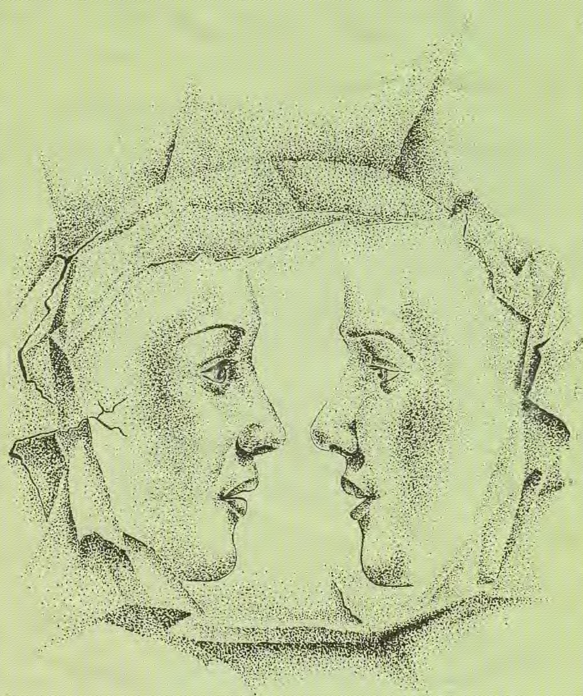
Smrt Omera i Mejrime

Ilustrirao: Esad Ćesović

Smrt Omera i Mejrime

Dvoje su se zamilili mladih:
Omer momče, Mejrima djevojka,
U proljeće kad im cvjeta cv'jeće,
Kad im cvjeta zumbul i karanfil;

Upazi ih jedna mala straža,
Mala straža, Omerova majka;
pa besjedi Omerova majka:
"Mili sine, Omer' momče mlado,
ti ne ljubi Mejrime djevojke!
Ljepšom će te oženiti majka -
l'jepom Fatom novog serdara.
Još je Fata od roda bogata,
i tebe će potpomoći blagom."
Al' besjedi Omer momče mlado:
"Prođi me se, moja mila majko,
Nije blago ni srebro ni zlato,
već je blago što je srcu drago."

To ne sluša Omerova majka,
već nasilu oženila sina,
i nasilu dovela djevojku.
Kad je bilo večer po večeri
i mladence u ložnicu sveli,
al' besjedi Omer momče mlado:
"Ao, Fato, ala ti si l'jepa!
Moja Mejra nije tako l'jepa,
al' je Mejra srcu mome draga.
Oj, Boga ti, Fatima djevojko,
donesi mi divit i hartije,
da napišem do dv'je do tri r'ječi:
jer je moja pobjedljiva majka,
pa će reći da si m' umorila."

Kad je majci knjigu napisao,
on govori Fatimi djevojci:
"Oj, Boga ti, Fatima djevojko,
kupajte me đulom rumenijem,
prones'te me pokraj moje Mejre,
nek me Mejra mrtvog cjeliva
kad me nije živog poljubila.
Oj, Boga ti, žalosna djevojko,
ne pust' glasa do bijela dana,
nek se moja naveseli majka
i sestrice kola naigraju
i u kolu pjesme napjevaju."
To izusti pa i dušu pusti.

Kad ujutru b'jeli dan osvanu,
uranila Omerova majka,
nosi kitu sitnoga bosiljka,
da probudi dvoje mladenaca.
Ciknu, viknu Fatima djevojka:
"Oj, Boga mi, mila moja majko,
sinoć ti je Omer počinuo!"
Al' besjedi Omerova majka:
"Bog t' ubio, Fatima djevojko!
Ti si mi ga umorila mlada!"
Al' besjedi Fatima djevojka:
"Nisam, majko, života mi moga!
Neg' evo ti do dv'je do tri r'ječi
što je tebi Omer ostavio."

Čita r'ječi Omerova majka,
čita r'ječi pa suze proliva.
Kupaše ga đulom rumenijem,
pon'ješe ga Mejrinome dvoru.
Al' besjedi Mejrima djevojka:
"Đul miriše, mila moja majko,
đul miriše oko našeg dvora;
čini mi se - Omerova duša."

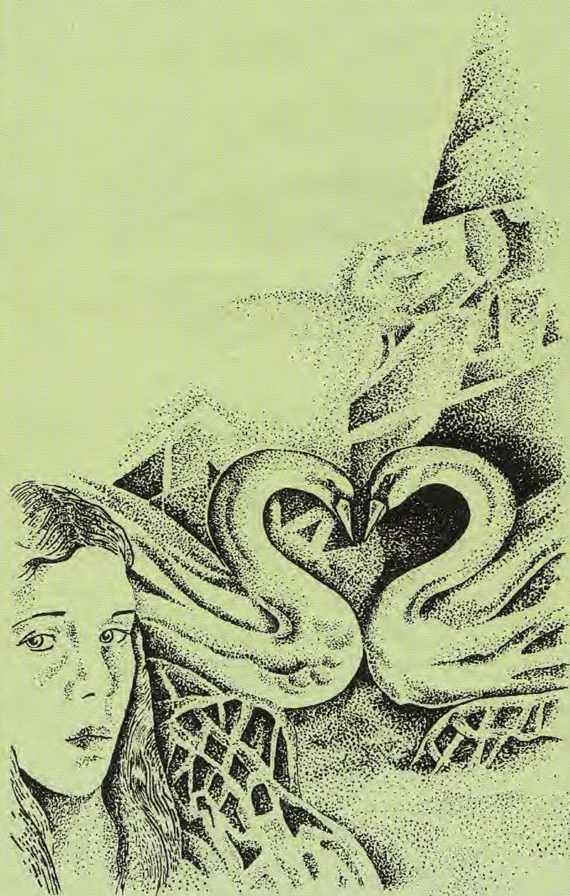

Al besjedi l'jepe Mejre majka:
"Muč', ne luduj, Mejrima djevojko,
"Muč', ne luduj, kad budala nisi!
Sad tvoj Omer drugu dragu ljubi,
a za tebe mladu i ne mari!"
Al' besjedi Mejrima djevojka:
"Đul miriše, mila moja majko,
đul miriše - Omerova duša."
Ona strča dolje niz čardake,
pa istrča na sokak na vrata,
vidi granu sitnoga bisera,
Bogom brati do dva pobratima:
"Čija li je grana od bisera?"

Al' besjede do dva pobratima:
"To je grana mladoga Omera."
Al' besjedi Mejrima djevojka:
"Bogom braćo, do dva pobratima,
spustite ga pred moje dvorove -
da ga jadna mrtvoga cjelivam,
kad ga nisam živa poljubila!"

Spustiše ga pred Mejrine dvore,
k njemu Mejra živa primaknula,
mrtva Mejra crnoj zemlji pala.
Sabljama joj sanduk satesaše.
Kad Omera od dvora pon'ješe,
tada Mejru u sanduk spustiše;
kad Omera na groblje don'ješe,
tada Mejru od dvora pon'ješe;
kad Omera u raku spustiše,
tada Mejru na groblje don'ješe;
kad Omera zemljicom posuše,
tada Mejru u raku spustiše.
Tu se tuku do dv'je stare majke
i proklinju i staro i mlado
ko rastavi i milo i drago.

Bošnjačka narodna balada

Lastavica

biblioteka slikovnica "ČAROBNA KIČICA"

knjiga druga: Smrt Omera i Mejrime
Ilustrirao: Esad Ćesović
Izbor teksta: Alija H. Dubočanin